

עקב (תולוג) פרק י"ב - כ"ב

(ע' לפרטה זו גם גליון עקב תס"ב)

א. י"ב ועתה ישראל מה ה' טואל מעמך כי אם ליראה...
חטוא חטואל א' י"ב ועתה הנה המלך אשר בחרתם... ונחנה נתן ה' עליכם
ירמיהו ב' י"ח ועתה מה לך לדרך מצרים לחתות מי שחור...
חסבר למי כל המקומות הנ"ל מה מובנה טל חמלה "ועתה" כאן?

ב. ועתה ישראל מה ה' טואל מעמך כי אם ליראה.
אור החיים: ...כטאמר הכתוב "מה ה' טואל מעמך כי אם ליראה..."
דקדק לומר "ועתה" - פרוטו מה טהוא טואל ליראה הוא עתה, בזמן הזה
טאתה בא ליטא עול האלוקות, אבל אין זו תכלית מה "חטא" מסנו, אלא
טזה יעמידנו בצד האהבה, - ולדרך זה יחסיב מאמר "מה ה' אלוקיך
טואל מעמך" כי אם ליראה.
1. חסבר, מהו הקסי במסוקנו טאותו רצה ליטב?
2. במה טונה הוא בפרוטו למלת "עתה" מן הפירוט חטקפל
לנו מתוך הטואת הפסוקים בטאלת א'?

ג. ט"ז: ומלתם את ערלת לבבכם וערפכם אל תקטו
חטוא ל' ו: ומל ה' אלוקיך את לבבך.
(וכן ראה ביחזקאל שני הפסוקים:
י"ח ל"א: ועטו לכם לב חדט ורוח חדטה
ל' כ"ו: ונחתי לכם לב חדט ורוח חדטה.)

1. לכאורה נראה חטני פסוקים אלה סותרים זה לזה.
חסבר כיצד יתקטמו חני אלה?
2. עיין רמב"ן ל' ו' ד"ה "ומל ה' אלוקיך את לבבך" בטתי דרפיט מיטב
חמב"ן את הנגוד הנ"ל.
חסבר את כל אחת מהן ומה ההבדל ביניהן?

ד. ט"ז ומלתם את ערלת לבבכם.
ראב"ע בהקדמתו לפרוטו (חטני, טאינו מודטס בטמרינו) לתורה:
ואם מצאנו כתוב בחורה טאין הדעת טובלת, / נוסף או נתקן (כונתו:
נבאר ונפרט) כפי היכולת, / על דרך מספט חלחון / אשר חקק אדם
חראטון; / גם במצוות נעטת כן, / אם הדבר כמטטעו לדעת לא יתכן, /
כמו ומלתם את ערלת לבבכם" / כי על המצוות נאמר (ויקרא י"ח ח')
"אשר יעטה אותם אדם וחי בהם", / וכי הוא צונו, טנרצחנו כאכזרי?
וכן עיין גם

ראב"ע טמות י"ג ט' ד"ה והיה לך.
1. פסוקנו מטטט לו הוכחה לנכונות אחת מן הדרכים בפרוט חתורה.
חסבר לאיזו דרך יתכוון וכיצד הוא נטען על פסוקנו.
2. חסבר את בטויו בטמות ג' ט' "חנצטרך לתקנו לפי הדעת".

ה. י"ז: כי ה' אלוקיכם הוא אלוקי האלוקים ואדוני האדונים...
...אשר לא יטא פנים ולא יקח חוחד
י"ח: עוטה מטטט יחום ואלמנה ואוהב גר לתת לו לחם וטמלה.
אכ"ל: מה הקטור בין פסוקים אלה לבין הפסוקים טקדמו לחם.
2. נאמר בגמ' מגילה ל"א:

אמר ר' יוחנן: כל מקום טאתה מוצא גבורתו טל חקבטיו, אחת מוצא ענותנותו.
דבר זה כתוב בחורה שני בנביאים ומטולח בכתובים. כתוב בחורה: (דברים י')
"בני ח' אלוהיכם הוא אלוהי האלוקים ואדוני האדונים" וכתוב בחריה: "עוטה
מטטט יחום ואלמנה ואוהב גר לתת לו לחם וטמלה".
טנוי בנביאים (יחעיה ז') "כה אמר רח ונטט שוכן עד וקדוט חמו פרוט וקדוט
אטכון" וכתוב בחריה "ואת דכא וטפל רוח, לתחיות רוח חמליט ולהחיות לב

חמליט" וכתוב בחריה: "אבי יחומים ודין אלמנות אלוהים במעון קדטו".
לנניו.

(א) חסבר את המוטטים "גבורתו" "ענותנותו".
(ב) חסבר רעיונו טל ר' יוחנן. בפני איזו חטקמות בלתי גכונות רצה
הכתוב לטמור עיינו, ע"י חעמידו אצל "גבורתו" את "ענותנותו", ומה
היו הדעות העלולות להוצר, לו היה הכתוב מבליט רק את זה או את זה
(א) ח' י"ב טעינו טנה מסדרי התפילות חקפידו על כך להעמיד אצל "גבורתו"
גם "ענותנותו"?